

puuttuu tietoja omasta järjestöstään I. W. W. liitosta. Sen järjestö rakenne ei ole vielä kuin pienelle osalle selvillä ja silloin vasta kun idän teollisuus-orjat heräävät yhtenä miehenä ja naisena I. W. W:n selostaman vallankumouksellisen aatteen elvyttämänä. Sen mukana nousee idän teollisuus köyhäli-

tö seuraamaan uutta lippua ja taistelee taistelunsa koko luokkana toisten teollisuuksien työläisten kanssa olkapää olkapäässä taloudellisella areenalla. Silloin vastaa sarastaa uusi huomen, työväen luokan voitokkaalla tiellä.

KANSAINVÄLINEN TILANNE.

Kirjoittanut HENRY VAN DORN.

RAIVÄ ja viikkolehdet käsittävät loppumattomia kirjoituksia siitä, mitä tapahtuu Euroopassa ja muissa ulkomaissamme. Koko Europa näyttää olevan sellaisessa kiehumapisteessä, että kukaan ei ole pätevä sanomaan, mikä on mitään. Diplomaattiset selkkaukset, hämmästyttävät uutiset, pienemmät sodat, suuren sodan uhka, yhteenotot kaupunkien työläisten ja maalaistyöväestön kanssa, kahakat porvarien ja työläisten välillä tapahtuvat yhtä mittaa aivan salaman tapaisella kiireellä. Yhtenä päivänä jo ilmoitettiin, että sota on nyt aivan kiertämätön, toisena taaskin, että se on nyt vältetty, mutta todellisuudessa siirtyäkseen vain tulevaisuuteen, jolloin sille tulee uusia ja suurempia mahdollisuuksia. Pahin on tässä jutussa kuitenkin, että kukaan persoonallisesti ei näytä olevan kyllin selvillä, eikä ole edes käsitystäkään vallitsevasta sisäisestä tilanteesta, taikka siitä, mitkä todellakaan tulevat olemaan lopputulokset.

Yleiskatsaus Europan tilanteeseen.

Parhain keino käsitellä tätä kysymystä on ensin tehdä yleissilmäys tilanteesta kokonaisuudessaan. Ei suinkaan vähäinen ole se käsitteiden sekaannus, mikä on olemassa radikalistenkin ainesten keskuudessa Europan tilanteesta. Heidänkin keskuudessaan mennään sangen kauvaksi sen innostuksen vallassa, mitä uutisia milloinkin sieltä tulee. Suurin osa niistä harhakäsitteistä, mitä on olemassa kansainvälisestä tilanteesta, voidaan poistaa, sukeltamalla tilanteen sisälle itseensä.

Ottakaamme esim. Unkari. Vain muutama vuosi sitten sen maan kaupunkilaistyöläiset pystyttivät sovietti hallituksen. Sangen monet henkilöt ovat vieläkin siinä käsityksessä, että tämä hallitus olisi voinut pysyä pystyssä, ellei odottamattomat tapaukset olisi sitä kukistanee. Kuitenkin tosiasiaa niin kauvan kuin Unkaria ympäröivät vallat olivat kapitalistien käsissä ja niin kauan kuin Unkari oli taloudellisesti riippuvainen toisista maista, ei olisi

tullut kysymykseenkään Unkarissa työväenluokan valta ja diktatuuri.

Sitten toisena on Italia. Noin kolmisen vuotta sitten metalli ja konetyöläiset menivät lakkoon. Työläiset ottivat haltuunsa satoja tehtaita. Tehtaiden entiset omistajat suljettiin niistä ulos. Silloin niinkään monet ajattelivat lyöneen yhteiskunnallisen vallankumouksen hetken.

Niiden silmissä kuitenkin, jotka käsittävät kaikkien Europan maiden riippuvaisuutta toisistaan, voivat he jo etukäteen nähdä sen, että Italiankun työläisten tämä vallankumousyritys tulee epäonnistumaan. Italiassa ei ole raaka-aineita itsellään sanottavasti ollenkaan. Ei Italiassa tuoteta rautamultaa, eikä siellä kaiveta kivihiiltä. Myöskin Italian täytyy tuottaa suureksi osaksi vaatetavaransa. Italia siis on riippuvainen suurelta osalta kaikista raaka-aineista, mitkä ovat välttämättömiä sen teollisuksille. Näin siis niin kauvan kun kaikki Italiaa ympäröivät maat olivat kapitalistien hallussa, niin ei Italia kyennyt suorittamaan yhteiskunnallista vallankumousta, vaikkapa se valtaus olisi ulotettu kaikkiinkin Italian tehtaisiin. Tämä toimenpide kuitenkin rajoittui vain metalli ja koneteollisuuteen.

Taloudellinen riippuvaisuus.

Vaikkakin Euroopassa puhutaankin monia eri kielii, niin Europa on kuitenkin koko maanosana taloudellinen kokonaisuus. Tällä voidaan sanoa myöskin, että Saksa ei voi tulla toimeen ilman Ranskaa, eikä päinvastoin Ranska voi liioin tulla toimeen ilman Saksaa. Pienet kansakunnat ovat kokonaisuudessaan riippuvia suuremmista Europan maista.

Rotuun nähden ei ole myöskään olemassa suuria eroavaisuuksia. Rotuun nähden ei ole rajaa, Europan pohjoisosassa asuvien ja eteläosassa asuvien välillä, vieläpä laskettuna tähän Balkanilla ja latinalaisissa maissa asuvat. Saksalaiset, ranskalaiset, englantilaiset, belgialaiset ja Scandinavian maissa asuvat ovat muiden Itämeren ympärillä asu-

vain kanssa samaa rotua alkuperältään ja ainoa ero heillä on vain kielessä.

Johtopäätöksenä edelläolevaan on koetettu tuoda sitä, että yhteiskunnallinen vallankumous näin ei voi rajoittua mihinkään yhteen maahan ainoastaan. Mutta ottakaamme toinen esimerkki. Britannian saarille täytyy tuoda ulkoa 40 prosenttia sen ruokatarpeista. Suuri osa myöskin raaka-aineista, mitä käytetään Britannian teollisuudessa, tuodaan niinkään ulkoa. Tämä yksinkertaisesti tarkoittaa sitä, että jos vakavia työväennousuja tulisi tapahtumaan Britanniassa ja ellei vastaavassa määrin selaista nousua tapahtuisi muissa Europan maissa, vieläpä koko maailmassa, niin muutamassa viikossa Britannian asukkaat voitaisi näännyttää nälkään.

Silmätkäämme sitten Saksaa. Siellä myöskin ollaan riippuvaisia toisista maista raaka-aineissa. Sinne vieään osaksi rautaa, kutomoihin vieään raaka-aineet muualta kokonaan, samoin öljy, suuri osa muista metalleista ja samoin ravintoaineista ja pääomat kokonaan, jotta Saksa nykyään voitaisi nostaa taloudellisesti normaaliasemaan. Siis järkipärisesti katsellen sitä suurta innostusta, mikä valtaisi mielet viimeisten Ruhrin tapausten aikana, ei niille ollut pohjaa. Näin siis koska Saksa on raaka-aineissaan toisten maiden varassa, jotta sen teollisuudet voivat olla käynnissä, eivät saksalaisten työläisten yritykset voi onnistua niin kauan kun avuksi eivät tule toisten maiden työläiset.

Venäjä Europan maista on kaikkein lähinnä selaista pistettä, että se voisi tulla omillaan toimeen ja kuitenkin sielläkin monien katkerien vuosien kokemukset ovat osottaneet, että se ei voi taloudellisesti tulla yksinään toimeen.

Europa nykyään.

Pitäen edellämainittua mielessä, silmätkäämme Europpaa sellaisena kun se on nykyään. Silmään-pistävämpänä seikkana ilmenee Europpassa nyt selvempänä kuin koskaan ennen, että taantumus valtaa alaa koko maanosan yhdestä reunasta toiseen. Kun vielä muutamia vuosia sitten tilanne näytti lupaavalta, ja luultiin, että kapitalismi voitaisi hävittää ja perustaa työväen ylivalta, niin nyt sen sijaan tilanne näyttää kokonaan päinvastaiselta. Itäliä on nykyään kokonaan taantumuksellisen Fascisti liikkeen diktatuurin alla. Tärkeää on tässä ottaa huomioon, että viimeisessä Italian Sosialistien Kongressissa oli vain noin kymmenen tuhatta jäsentä edustettuna muutama viikko sitten ja edellisissä kongresseissa on jäsenmäärä ollut yli kaksisataa tuhatta.

Työläisten armoton jahtaaminen Espanjassa ei ole lakannut yhtään, vaan paljon pikemmin on se sielläkin kiihtynyt. Satoja Espanjan työläisiä on suorastaan murhattu taikka sitten työnnetty vankiloihin, ollen vankilat tällaisia vankeja täynnä. Tuskin päivääkään menee, etteikö joku kapinallinen työläinen tule ammutuksi avoimesti kaduilla Espanjan porvarien palkkalaisten toimesta. Vaikea

on tällä tavalla saada tarkkaa selvää Espanjan luokkaurien luvusta, mutta varmuudella kuitenkin voi sanoa, että ne nousevat useisiin tuhansiin. Tämän yhteydessä on myöskin paikallaan huomauttaa, että Espanjan Fascistit ostivat vallankumouksen vuodatamalla tuhansien työläisten, miesten ja naisten, kansalaistensa veren.

Luokkasota Skandinavian maissa, Englannissa ja Saksassa ei ole aivan yhtä paljon veriuhrereja vaativa, kuten se on latinalaisissa maissa, mutta kyllin paljon muuten kärsimyksiä tuottava ja ennenaikaiset kuoleman tapaukset ovat siellä muuten suunnattomat. Saksassa on miljoonia työläisiä, jotka ovat joutuneet suorastaan ryysyläisyyteen. Kärsimykset, köyhyys ja yleinen häväiseminen, mitä Saksan osalle on säilytetty, ei sitä voida laskeakaan. Kaikkein ankarin isku on niille, jotka ovat ennen olleet siedettävissä olosuhteissa, — erikoisesti professionalit ja Saksan keskiluokka. Saksalaiset työläiset, sellaiset kuten konttoristit, opettajat, lääkärit, lakimiehet, kirjailijat ja taiteilijat ovat alistettu ehdottomaan köyhyyteen. Palkat, mitä maksetaan varsinaisille ruumiillisen työntekijöille ja mekaniikoille, ovat vähän paremmat, mutta niilläkään palkoilla tuskin ruumis ja sielu pysyvät yhdessä.

Pahin Saksaan nähden on se että tulevaisuuteenkaan nähden on hyvin vähän toiveita saada parannusta. Tähän on moniakin syitä ja luetellaan niitä tarkemmin myösemmin.

Sovietti Venäjä.

Kuten jo mainittu, niin ei taantumus ole rajoittunut yksinomaan jo mainittuihin maihin, mutta on sovaatinut uhrukseen myöskin Sovietti Venäjän. Kun Venäjän talonpojat ovat nyt paremmassa asemassa, kuin ennen vallankumousta, niin sen sijaan kaupunkilaistyöläiset ovat surullisessa asemassa. Kun on uutta talouspolitiikkaa sovitettu käytäntöön, on se ajanut monia tuhansia työläisiä työttömien armeijaan. Tilanteen tekee vielä pahemmaksi se, että murhaava taistelu on käynnissä kommunistien ja vallankumouksellisen köyhälistön välillä yleensä, erikoisesti niiden välillä, jotka pyrkivät olemaan uskollisia kommunismille ja niiden, jotka haluavat niellä kapitalismin — syötteineen ja koukkuineen — ja tämä taistelu on käynyt surullisen katkeraksi. Työläisten alotteet ehkäistiin vapaitten sovittamisen hävittämisellä ja se taas vuorostaan on vaikuttanut haitallisesti maan teollisuuselämän uudelleen rakentamiseen. Jos me antaisimme niille raporteille krediittiä, mitä on tullut Europan syntikalistisista lähteistä, niin joutuisimme sanomaan, että tuhansia työläisiä on yhä vankiloissa ja karkoitettu maasta siitä syystä vain, että ovat ilmaisseet vastustavansa hallituksen uutta talouspolitiikkaa.

Toisessa tapauksessa eivät ulkomaiset kapitalistitkaan ole niin halukkaita tekemään sijoituksiaan Venäjälle, kun voisi odottaa. Ulkomaiset kapitalistit näyttävät vieläkin epäilevän Bolsheviki virkailijoita. Monet näistä kapitalisteista ovat heittäyty-

neet maahan ja jääneet vieläkin odottavalle kannalle, vaikka muutamissa piireissä, esim. Japanissa Venäjän tunnustaminen näyttää jo käyvän sangen lähelle. Lloyd George on myöskin aivan äskettäin aivan julkisesti esittänyt sen tunnustamista.

Syytä kapitalistien suhtautumiseen ei suinkaan tarvitse etsiä kovin kaukaa. Vallankumouksen virta Venäjällä on kuitenkin vielä sangen voimakas, välittämättä lainkaan siitä, mitä Venäjän Sovietti hallitus toimii. Venäjän vallankumous oli sellainen muistomerkki, että se teki käänteitä historiassa. Se on jättänyt pysyvän merkin Venäjän kansakunnan elämään ja sen vaikutukset tähtäävät myöskin kauvaksi tulevaisuuteen. Ainakin hetken Venäjän palkkatyöväki näki olevansa aseman herrana ja silloin se oli muun, eikä kapitalistisen yhteiskunnan innostamana. Vieläpä nykyäänkin sangen monet ovat, jotka peräänantamattomasti pitävät kiinni kommunistisista ihanteistaan, käsittäen, että vielä kerran tulee vapaampi maailma, jolloin todella kirjaimellisesti köyhälistön diktatuuri on vallassa, eikä se silloin ole enää diktatuuria köyhälistön ylitse. Tämä siitäkin huolimatta, vaikka se merkitseekin sellaisen käsityksen omaajalle vainotoimenpiteitä vallassaolevan hallituksen taholta.

Tämän ohella uusi sukupolvi jo nousee ylös vallankumouksellisen ilmapiirin sisällä. Vaikea on näin muodoin sanoa, mitä tulevaisuus tuo mukanaan. Suuri Venäjä voi vielä antaa ehkä paljon hyvääkin.

Kuolettava taistelu.

Ne piirteet, mitkä Euroopassa aiheuttavat nykyisen säälittävän tilanteen, voidaan lyhyesti jakaa

Saksan tuotanto Ranskan rautakoron alla.

viiteen ryhmään. Ylimmäisenä tässä tulee esille taistelu työläisten ja kapitalistien välillä eri maissa. Seuraavana järjestyksessä tärkeyteensä nähden tulee kamppailu vallasta kaupunkien työläisten ja maalaisväestön, talonpoikain välillä. Kolmantena tulee sitten poliittiset ryhmittymät, vaikka nekin kulkevat hyvin lähellä luokkarajoja. Sellaisessa maassa esim. kuten Saksassa tapaamme esim. sosialidemokratit, kommunistit, kansalliset, kirkolliset ja monarkistit.

Feodalismin juuret ovat vielä näissä maissa niin kovassa, toisin sanoen monarkistien pyrkimyksenä on pystyttävä uudelleen keisarivalta ja se vaikuttaa asioiden yleiseen menoon. Esimerkkinä voidaan tässä mainita, että Saksan monarkistien klikki on tehnyt kaikenlaisia yrityksiä palauttaa takaisin keisari ja kaikki muu, mitä sen mukana seuraakin, feodalismi sellaisenaan. Sen kannattajat ovat murhanneet tähän mennessä jo noin viisi sataa tasavallan hallituksen virkailijaa ja työläisten johtajaa. Vieläpä selaisessakin maassa, kuten Ranska, joka jo monia vuosikymmeniä on ollut tasavaltana, on keisarillisen agitationin virta näkyvästi käynnissä tämänkin kansakunnan elämässä.

Yhä pahemmaksi tilanteen tekee se, että edellisten lisäksi on vielä olemassa uskonnollisia ja kansallisia riitoja. Nämät riidat juurtuvat monia vuosisatoja taakse päin ja niitä vieläkin syventää kielieroavaisuudet. Jos katsomme asioita yksistään näiden kielieroavaisuuksien valossa, että Europan työläiset eroavat toisistaan siten niin suuresti eri maissa, niin tilanne todella näyttää hyvin toivottomalta. Kielten lisäksi on uskonnot. Katsokaamme esim. niitä maita, jotka ovat Saksan eteläpuolella. Maa-ala, joka tuskin käsittää suurempaa alaa, kun yksi Amerikan Yhdysvaltain valtio ja siinä tusinan verran eri kieliä omaavia kansoja, jotka kaikki katselevat toisiaan, kuten ainakin verivihollisiaan. Onko näiden seikkojen valossa sitten ihme, että työväenluokan kehitys näissä maissa yhteensä on niin tavattoman alhainen?

Muutokset Saksassa.

Toiselta puolen me emme saa jättää huomioon otamatta niitä tärkeitä muutoksia, mitä on tapahtunut jälkeen sodan. Vaikka kapitalismi onkin vallassa Saksassa nykyään, niin kuitenkin vallankumouksen vaikutus on koko maan rakenteessa ja kansakunnan mielessä ja moraalissa siksi voimakas, että sitä ei voida liian suureksi arvioida. Porvarien morali on kääntynyt ylösalasin. Viimeinen pilari on kukistunut alas kapitalistisen ideologian rakennukselta. Yksi porvarillisen käsityksen peruste on se, että kuka tahansa voi päästä elämässä alkuun olemalla tarkka ja säästää kovalla työllä ansaitsemaan pennejä ja tekemällä kaikenlaisia hyviä suunnitelmia tulevaisuuteen. Nyt Saksan tilanne on tämän käsityksen lyönyt kokonaan ja tällainen filosofia on kääntynyt ylösalasin. Nykyisen paperirahan menetettyä arvonsa suurten teollisuuskapita-

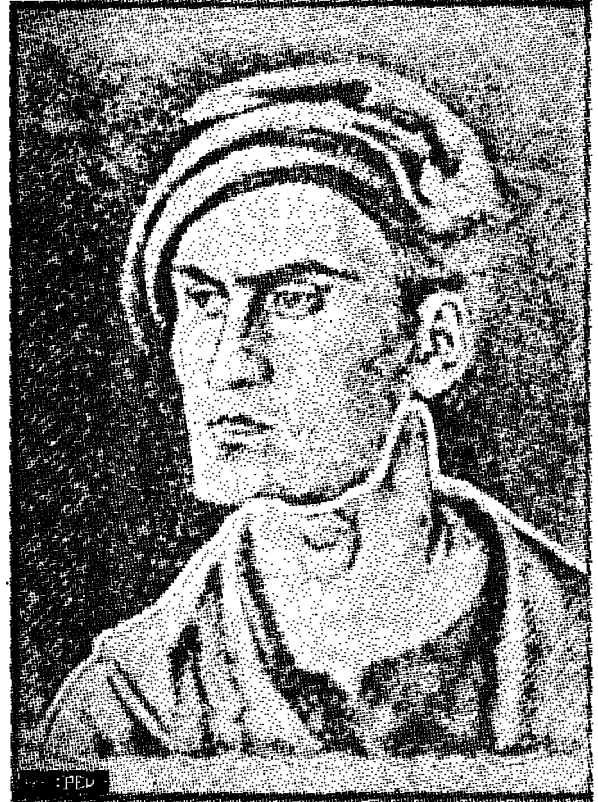
listein keinottelun tuloksena on työläinen tullut näkemään, että mitä enemmän hän koettaa säästää, niin sitä vähemmän hänellä on. Ainoa keino päästä tasaan, on menettää raha niin pian kun on sen saanut. Tällaisen tilanteen vallitessa, jos mies esim. koettaa säästää ja sanottakoon, että hän on saanut säästöön viisikymmentä dollaria, niin muutamien viikkojen kuluttua tämä säästö ei enää merkitse jos puolta sen entisestä arvosta taikka ei sitäkään. Luonnollisesti kuka tahansa on narri, jos yrittää kieltää itseltään kaikki välttämättömyydet ja koettaa vielä säästää rahaa.

Samalla tavalla kaikki muutkin porvarilliset käsitykset ovat pyyhkäisty "helvettiin". Sangen vaikeaksi tulee kenelle tahansa tulla enää toimeen, ellei ryhdy jollakin tavalla keinottelemaan ja rikkoamaan vallitsevia lakeja. Kyky ja kunnia eivät siis merkitse. Kun keskiluokka on hävinnyt, niin sen tuloksena myöskin sellaiset, jotka ovat monettäneet monia vuosia vissin kokemuksen saadakseen, huomaavat nyt, että joutuvat tekemään työtä halvemmalla palkalla, kun mitä maksetaan varsinaiselle ammatittomalle ruumiillisen työn tekijälle. Lyhyesti sanottuna siis koko kapitalistisen yhteiskunnan filosofia on pyyhkäisty olemattomiin. Saksan väestö siis on sangen julmasti valmistettu ottamaan vastaan kokonaan toisenlaista elämänsäntymystä, kuin mihin heidän esi-isänsä ovat heitä valmistaneet.

Syndikalismin kehittyminen.

Toinen merkille pantava ilmiö Saksassa on syndikalististen unioiden kehittyminen. Työläiset huomaavat pettymyksensä sosialismin ja parlamentaariseen toimintaan. Heidän luottamuksensa poliittisiin puolueisiin on ollut töyhdön heiluttamista ja se on johtanut heidän etsimään parempaa maailmaa ja nyt he tässä etsinnässään huomaavat itsensä pettymysten kuilussa. Turvallisesti voidaan sanoa tässä, että Saksan köysälistö ei suinkaan tule enää katsomaan poliittiseen toimintaan sangen suurin toivein, kun he silmäävät taakseen entisiä ja nykyisiä kokemuksiaan. Määrävä voima Saksassa on teollisuuksien omistajilla ja he hallitsevat kansakunnan kohtaloa omistuksensa perusteella. Yhdeksänkymmentä prosenttia koko kansakunnan hiilestä, rauta- ja terästehtaista on noin kahdentoista miehen hallussa, joiden rikkaus on niin suuri verrattuna Saksan työläisten ja professionalien köyhyyteen, että sen arvioiminen on meidän kykymme ulkopuolella.

Ainoa pelastus Saksan työläisillä on vallata teollisuudet käsiinsä kapitalisteilta ja kiinnittää nyt jo huomiotaan yhä enemmän niihin, että ne voivat saada käsiinsä ja päästä niitä pitämään käynnissä. Tätä eivät he ole kyenneet tekemään, kun ottaa huomioon heidän entisen poliittisen kasvatuksensa. Syndikalismin edistyminen Saksassa on viittaus siihen että työläiset alkavat käsittämään taloudellisen voiman välttämättömyyden ja pyrkimyksiensä toteuttamiseksi alkavat käyttää suoraa taloudellista toi-

Kuva saksalaisesta rahasta. Kuvassa näkyy ranskalainen saksalaisen kurkussa imemässä viimemainitun elämän nestettä.

mintansa. Tällä kehityksen tiellä he luonnollisesti tulevat menettämään paljon entisiä käsitteitä, mitä heillä on ollut valtiotaloudesta taikka toisella nimellä valtio kapitalismista.

Ei siis ole mitään väliä valtiokapitalismin taikka valtiotalousvälillä, niin kauan kun Saksa kerta kaikkiaan on muutaman teollisuusruhtinaan vallassa; jos mitään niin valtiotalousvälillä tilanne olisi vieläkin pahempi, missä kerran ei työläisillä ole oikeutta valita teollisuuksien johtoon mitään edustajiaan. Pahempi se olisi siitakin syystä, että silloin kun teollisuudet ovat valtion hallussa on silloin lakkoutuminen maanpetosta. Maanpetos silloin voidaan rangaista mitä ankarammin ja kuolemanrangaistus on yksi niitä muotoja. Paljon helpompi sittenkin on työläisten kohdistaa taistelunsa yksityisiä kapitalisteja vastaan, kun itsevaltaista poliittista hallitusta vastaan.

Työläiset Euroopassa tulevat huomaamaan myöskin tämän seikan. Siellä aletaan myöskin kiinnittämään huomiota teollisuuksien kontrolliin taloudellisen suoran toiminnan avulla. Euroopan työläisetkin alkavat käsittämään, että taloudellinen voima on vasta kun merkitsee jotakin, ja poliittiset vallankumoukset ovat vain nimellisesti herrojen vaihdosta,

eikä asiaa muuta sekään, että uudet herrat kulkevat vaihdoksen aikana vallankumouksellisen nimen varjossa.

Viimeiset läheiset tapahtumat.

Tätä kirjoittaessa näyttää, että Europan sota ei ole aivan yhtä lähellä, kun sitä julistettiin muutama viikko sitten. Kreikka ja Turkki ovat sopineet riitansa Lausannen konferenssissa. Siellä Kreikka on ottanut moraalisen vastuunalaisuuden siitä, mitä Kreikan sotilaat tekivät hävitystä Vähässä-Aasiassa, mutta sitä ei kuitenkaan pakoiteta maksamaan hävityksen jälkiä.

Turkille on myönnetty etuoikeudet suurten valtojen taholta, jotka pää-asiaassa myönnetään itsensä valtiolle. Siis tämä viittaa, että tältä kannalta sodan uhka on vältetty ainakin tällä kertaa.

Mikä tulee lopputulokseksi Ranskan, Englannin ja Amerikan välillä Läheisen Idän öljyalueista, on kokonaan toinen kysymys. Mosulin öljyalueiden omistus on nykyään suurin kysymys, mikä kiinnittää koko maailman huomiota. Useiden eri öljykuninkaiden mielestä ne alueet ovat sellaiset, että niistä kannattaa uhrata monien satojen tuhansien ihmisten hengen. Jos se riitä niistä kehittyä siihen pisteeseen, että se johtaa suuret vallat sotaan keskenään, on se sellainen, jota ei voida etukäteen arvioida. Amerikan kapitalistit ovat siinä päässeet edelle, että ovat saaneet Chesterin luovutuksen hyväkseen, mutta Englannin kapitalistit eivät ole paljoakaan jälessä, sillä he ryöstävät Berlin-Bagdatin rautatien. Ranskan kapitalistit ovat hermostuksissaan siitä, että nämä kapitalistiset kilpailijat vievät näitä valta-asemia. Asema siis tulee sangen kriittilliseksi ja räjähdysten aiheet ovat olemassa vähintään.

Kukaan ei luonnollisesti odottanut paljon sosialistien kongressilta, mikä pidettiin Hamburgissa. Mitä se kokous sai aikaan, on niille annettu riittävästi huomiota. Liittämällä yhteen toisen, toisen ja puolen Internationalen ja hyväksymällä muutamia kauliilta kuuluvia fraaseja, ei sen kongressin työllä ole ollut mitään merkitystä, mikä olisi mistään arvosta paljakkatyöläisille.

Teollinen tulevaisuus.

Me emme pyri millään tavalla olemaan pessimistiä, mutta vaikea on sanoa, kuinka paljon voidaan odottaa kehitystä tapahtuvaksi luokkatietoisien työläisten näkökannan mukaan missään Europan maassa. Muutamia kapinoita voi kyllä puhjeta siellä ja täällä, mutta niillä ei vielä tarvitse olla sitä merkitystä, että perustettaisi tuhatvuotinen valtakunta. Europan työläisten täytyy ensin vapautua poliittisesta näkökannasta ja kiintyä teolliseen katsantokantaan. Niin kauan kun poliittinen yllherruus on työläisten mielissä, joka on monien vuosisatojen aikana sinne painettu, niin hyvin vähän voidaan sieltä odottaa.

Toinen johtopäätös on myöskin selvä ja sen on tehnyt selväksi nyt sodan päättymisen jälkeen, että kurjuus ja köyhyys eivät yksistään aiheuta järjestelmän muuttamista. Kurjuuden filosofia on myöskin lyöty tämän kokemuksen koulussa tuhkakksi. Jos kurjuus olisi yksinomaan tekijänä uuden järjestelmän tulemiseksi, niin Europan työläisten kurjuus on ainakin ollut sellainen, että kapitalismi olisi pitänyt olla siellä hävitetty kauan aikaa sitten. Varmasti Europan väestö on kärsinyt puutetta, kurjuutta ja häväistystä enemmän kun tarpeekseen ja kuitenkin ei silti näytä, että suurta olisi tapah tunut.

Monia eroavaisuuksia on periaatteissa ja menettelytavoissa Industrial Workers of the Worldin ja Europan syndikalistien välillä, kuitenkin syndikalistit tekevät yhden asian kirikkaaksi tässä Europan yleisessä kuvassa. Välittämättä siitä, miten paljon he joutuvat tekemään virheitä kokeillessaan uutta filosofiaa ja unsia menettelytapoja hyökkäyksissään, niin kuitenkin heidän tiensä nyt on oikeaan suuntaan. Tämä liike kasvaa myöskin voimakkaammaksi päivä päivältä. Järjestymisen taloudellisella alalla päästäkseen teollisuuksien kontrolliin ja siten pakkohuovuttaa nykyiset työn riistäjät on kärsiväin joukkojen ainoa pelastus. Se pitää paikkansa yhtä hyvin Europan, kuin se on paikkansa pitävä jokaisessa maailman maassa.

Ennenkuin lähdet viljankorjuuseen, ota ensin selvä mille kannalle asiat kehittyvät. Ota tarpeeksi järjestysvälineitä mukaasi, että voit järjestää miehet ennenkuin lakko alkaa. Järjestyneinä solidarisuus ei petä yhtä helposti kun ilman.

Jos tapaat kreikkalaisia työläisiä, niin esitä heitä lukemaan omalla kielellään "What is the I. W. W." Tämä on viimeinen vieraskielinen käännös kyseessä olevasta kirjasta ja toisia tulee myöhemmin. Hinta Kreikan kielisenä on kirjalle 10 senttiä kappale.